

DORE

NIEUWS EN ACTIVITEITEN

JAARGANG 36, NUMMER 1

half december 2024 - maart 2025

Kerkdiensten half december 2024 - half april 2025

15 december 2024: Kerkdienst 10.00 uur
Voorganger: Johannes van der Meer
Muziek: Jan Dijkema

24 december 2024: Kerstavond 19.30 uur
Voorganger: Jan Berkvens
Muziek: Jan Dijkema

25 december 2024: Eerste Kerstdag / Kerkdienst 10.00 uur
Voorganger: Jaap Klanderman
Muziek: Peter Zandberg

5 januari 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: drs. Marlène Visschers-Woestenburg

19 januari 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: ds. Rachelle van Andel

2 februari 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: Jan Berkvens

16 februari 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: Truus de Boer

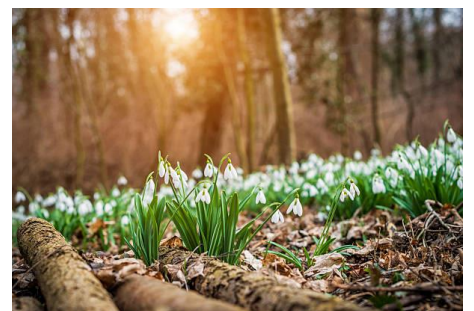
2 maart 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: Jan Berkvens

16 maart 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: pastor Esther Jeunink

30 maart 2025: Vijfde zondag

6 april 2025: Kerkdienst **10.30 uur**
Voorganger: Jan Berkvens

17 april 2025: Witte Donderdag / Kerkdienst **19.00 uur**
Voorganger: Jan Berkvens

De collecte in de laatste maand van 2024 is ten behoeve van Voedselbank West-Friesland. U kunt de collectiedoelen voor 2025 t.z.t. terugvinden op de website of in de digitale nieuwsbrief.

Van de predikant

Na vijftien uur vliegen stap ik in Praag uit het vliegtuig uit Taiwan. Ik ben net drie weken weggeweest. Het is koud: Min vijf graden. Een T-shirt is duidelijk niet genoeg, het Taiwanese najaar met 25 tot 28 graden ligt echt achter mij. Er is veel gebeurd in de drie weken dat ik weg was. Een nieuwe president in de VS, een enorme korting op ontwikkelingssamenwerking in Nederland en grote onrust in de Amsterdamse binnenstad rond een voetbalwedstrijd en acties tegen de oorlog in Gaza. En ik maar denken dat de grootste orkaan van de afgelopen 35 jaar die vol over Taiwan ging midden in mijn vakantie, het grootste geweld was dat ik mij kon voorstellen. Het wordt onmiskenbaar guurder om ons heen. Solidariteit is ogenschijnlijk geen thema meer, meningen en feiten lijken hetzelfde geworden. Ik had vier preken af na de dagen dat we vanwege de orkaan het hotel niet uit mochten, maar ik moet ze op z'n minst aanpassen en misschien zelfs wel geheel herschrijven. En ik zeg u eerlijk: het valt mij niet mee. Terwijl ik ervan overtuigd ben dat we als kerk meer nodig zullen blijken te zijn dan de afgelopen decennia het geval was. Met het onder druk komen staan van solidariteit en aandacht voor anderen worden plekken waar daar wel oog voor is belangrijker. Als het guurder wordt, zijn warme plekken van verbinding noodzakelijker. Niemand gaat binnen in de kroeg zitten als het buiten lekker weer is, maar als het regent en vriest zitten de kroegen vol. Dat principe.

We zijn op weg naar Kerst. Gedurende de adventstijd verlangen we naar licht. Het wordt steeds vroeger donker en de nachten duren langer, het is buiten eerst fris en daarna guur. Advent is dat verlangen naar licht, naar een nieuwe toekomst. Het verhaal van Jozef en Maria die onderdak vinden in de stal, terwijl niemand zich verder om hen bekommert is relevanter dan het in lange tijd geweest is. Het wordt de komende tijd drukker in de stal, dat kunnen we verwachten. Hoe meer

mensen niet mee mogen doen, niet gezien worden, hoe belangrijker plekken worden waar je er wel toe doet, waar je wel welkom bent, waar solidariteit geen vies woord is en aandacht voor elkaar het uitgangspunt is. Dat licht zouden wij, de kerken, de komende tijd best wel eens kunnen zijn. Het is niet makkelijk, zeker niet nu de onrust toeneemt en er dingen benoemd worden waarvan je kunt denken: 'ja, dat kan natuurlijk niet!' of 'Dat moet natuurlijk aangepakt worden!' Soms blijkt zo'n gedachte terecht, soms onterecht en heel vaak iets van beide. Door de verharding is die nuance echter steeds moeilijker te vinden. Wij proberen de zachtheid te behouden en zo nu en dan te laten horen. Dan is daar opeens dat kleine kind in de voederbak, te midden van de gure omstandigheden. Om dat kind heen komen we samen met Kerst. Het kind dat ons terugbrengt tot waar het werkelijk om gaat. We pakken zo'n kind voorzichtig op, sluiten het in onze armen, het is zo kwetsbaar. Het doet ons al die onrust en dat geschreeuw vergeten, We zijn volledig gericht op dat nieuwe leven, vol van belofte, vol van toekomst dat daar in onze armen ligt.

Dat Kerstkind, waar de ster boven fonkelt en waar mensen op afkomen, gaat over zachtheid, over nuance, over niet veroordelen maar omarmen. Het kind heet Immanuel, wat vertaalt

naar God met ons. Het is nogal een klus, het jaarthema is niet voor niets 'Mijn God, wat vraag je van me?' Want dat is in deze tijd heel veel. Het antwoord is niet eenduidig, we denken verschillend over dingen en we staan soms ook tegenover elkaar. Juist in onze gemeenschap is daar de ruimte toe. Laat ons een voorbeeld zijn voor hoe dat kan.

We bruisen van de activiteiten deze kerstperiode. Er is een filmcafé, een dienst met delen van brood en wijn, de Kerstavond en de Kerstmorgendienst. Ik hoop u graag te ontmoeten bij deze activiteiten. Ik wens u een mooie advent, een goede Kerst en een heel goed begin van 2025!

Ds. Jan Berkvens

Kerstavond 24 december: Het wordt druk in de stal!

Kerstavond is dit jaar weer voor iedereen, jong en oud. Neem je kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen, burens en vrienden vooral mee naar deze vrolijke, warme en lichte Kerstavonddienst. De dienst begint **om 19.30 uur**. En... iedereen neemt zijn of haar favoriete kerststalpersonage mee. Is dat een herder? Neem de herder mee! Ben je meer een Jezus-type? Stop dan het Kindje in je tas. Of toch liever de os of de ezel? Tijdens een moderne Kerstvertelling komen al die personages vanuit onze huizen de kerststal in het Foreestenhuis in, muzikaal omlijst door Jan Dijkema op de piano en Ries Companjen op de saxofoon. Voor hen die geen kerststalpersonages mee kunnen nemen, hebben we een selectie klaarstaan. Na afloop neem je je personage weer mee naar huis, of geeft deze aan iemand waarvan je vindt dat die hem mee naar huis moet nemen.

Na afloop is er koffie, thee, chocolademelk en natuurlijk iets lekkers

Kerstochtend 25 december

Gedachteniszondag

Tijdens de Gedachteniszondag noemden we de namen van hen die ons zijn ontvallen in 2024. Peter Zandberg speelde piano en orgel, Appelona Klarenbeek speelde prachtig op de dwarsfluit terwijl we kaarsen aanstaken. We noemden de namen van Fie Teijmant – Van

Leeuwen en Bea de Wilde – Pape. Mijn persoonlijke goede vriend Wout noemde de naam van zijn overleden vrouw Annie Ottevanger – Van der Linden. In de overdenking slot ik aan bij verdriet rond verlies. Ik deelde mijn eigen ervaring over hoe ik jaren na het overlijden van mijn vader mijzelf opeens midden in de nacht dan eindelijk mijn diepe verdriet vond langs de snelweg bij Zoetermeer. Verdriet dat onder diepe lagen verborgen lag en er toen op die koude en natte nacht in december uit moest. Sommigen van u benoemden het als een ‘snelwegmomentje’, wat velen bleken te herkennen. Niet per se langs de snelweg, maar wel een moment dat het verdriet onverwacht naar boven kwam, en vaak alleen beleefd moest worden.

Peter de Wilde deelde een Franciscaner gebed van Franciscus van Assisi:

*Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat heerst,
laat mij vergeven wie mij beledigde,
laat mij verzoenen wie in onmin leven,
laat mij geloof brengen aan wie twijfelt,
laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt,
laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt,
laat mij licht brengen aan wie in duisternis is,
laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd zijn.*

*Laat mij niet zoeken getroost te worden, maar te troosten,
niet begrepen te worden, maar te begrijpen,
niet bemind te worden, maar te beminnen.
Want het is toch door te geven, dat men ontvangt
door te verliezen, dat men vindt
door te vergeven, dat men vergiffenis ervaart
door te sterven, dat men verrijst tot het eeuwige leven. Amen.*

De overdenking ging over Matteus 5:4, waar staat: "Gelukkig de treurende, want zij zullen getroost worden," en over Psalm **46:2-3**: "God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in de nood. Daarom vrezen wij niet, al wankelt de aarde en storten de bergen in het diepst van de zee."

Ds. Jan Berkvens

Overdenking

Tja... zonder vrezen aanzien... we zongen het net in lied 46. Nou, ik weet het niet. Soms voelt het alsof de bodem onder je bestaan wordt weggevaagd. Is er dan misschien toch iets waarmee je dat verdriet, die onzekerheid aan kunt gaan? Iets wat draagt, waarmee je toch niet helemaal alleen bent?

Ik deel een eigen verhaal.

Het verhaal van het verlies van mijn vader, langs de snelweg in Zoetermeer

Als het leven stopt zeggen we vaak: 'Het is goed zo'. Aan elk leven komt een einde en niet zelden gaat dat gepaard met pijn, ongemak en onrust. Misschien niet op het moment van overlijden zelf, dan is er vaak enige of zelfs diepe rust, maar in de soms lange aanloop er naartoe valt het niet altijd mee. Mentaal weten we dat het goed is dat er dan ergens een einde komt aan het leven. Dat neemt niet weg dat dat op haar beurt ons weer pijn doet. Dat we die persoon missen, dat we tegen haar of hem praten en soms tranen laten vloeien als het verlies in alle hevigheid zich in ons ontvouwt.

Moeten we daar dan gelukkig mee zijn? Volgens Matteus wel. Gelukkig de treurenden. Mijn eerste reactie is dat ik helemaal niet gelukkig ben als ik die diepe pijn voel! Troosten helpt ook maar heel beperkt en heel eerlijk: liever ben ik even helemaal alleen met mijn verdriet dan dat iemand mij goed bedoeld wil troosten. Toch zit er iets heel waardevols in die paar woorden uit Matteus: die pijn is zo sterk, die pijn is zo groot, omdat die pijn echt ergens over gaat! Die pijn voel je omdat dat wat je kwijt bent zo ontzettend waardevol is. Als treurenden zijn we gelukkig omdat we iets of iemand hebben om om te treuren. Anders was het een bevrijding van iets of iemand die we liever kwijt dan rijk waren.

Sommigen van ons zijn het leven liever kwijt dan rijk. Omdat het leven te zwaar is om te dragen, of te zwaar is geworden om het te dragen. Anderen willen het leven juist niet loslaten, omdat het ondanks alle tegenslag nog steeds zo veel te bieden heeft. Hoe het ook zij, de wegen van het leven zijn ondoorgrondelijk. Het leven ontvouwt zich zoals het dat doet. Als we jong zijn en misschien tot eigenlijk best ver in het leven lijkt het leven vol met mogelijkheden. We maken keuzes die enerzijds richting bepalen en anderzijds de mogelijkheden beperken.

In de roman *Schemering* van de Franse schrijver Philippe Claudel zegt de hoofdpersonage het volgende over het leven, op het moment dat hij terugkijkt:

Toen was nog niets in zijn leven echt begonnen. Alles of bijna alles was nog mogelijk. Het was alsof hij aan de rand stond van een diep woud, voor een waaier van paden die er allemaal doorheen liepen, maar via allerlei wegen, via lichte open plekken, hoge boomstammen, vijandig kreupelhout, stekelige bosjes, malse grasvelden of modderpoelen vol dode bladeren.

Iedere weg vertegenwoordigde een leven waarvan je de hoofdstukken niet kon uitwissen of herschrijven. Ieder mens is veroordeeld om door het verhaal van zijn leven te lopen, of hij nu wil of niet, en je kunt er geen pagina's uitscheuren en er niets aan veranderen.

En zo worden we wie we zijn, met onze eigenaardigheden, geestige kanten en de kanten waarmee we het onszelf en de mensen om ons heen soms ook verschrikkelijk moeilijk maken. Het vormt ons doorzettingsvermogen en hoe we soms ook bij de pakken neer gaan zitten. Hoe we onze dromen verwezenlijken en hoe we sommige daarvan verwaarlozen. Waar we werk van gemaakt hebben en wat we hebben laten liggen. Dat geldt voor onszelf en voor iedereen, ook de naasten die we missen en die we gedenken.

Wat ik zo mooi vind aan wat Claudel in die paar zinnen beschrijft zijn de vele kanten van het leven en de beperkte ruimte die we hebben of die we nemen om onze weg erdoorheen te bepalen. Ho! Stop! Wat zegt hij nu? Dat we zelf niet de ruimte hebben om onze eigen weg te bepalen? Nee, dat zeg ik niet. Wat ik wel zeg is dat we die ruimte vaak maar heel beperkt nemen. Een voorbeeld van mijn eigen leven: ik kies ervoor om het seminarie te gaan doen en vervolgens zijn veel keuzes daarna eigenlijk in de lijn met die keuze. Natuurlijk schreef ik een brief toen deze gemeente vacant kwam. En sindsdien speelt een groot deel van mijn leven zich hieromheen af. En dat is goed zo. Tegelijkertijd loopt de tijd verder en doe ik een heleboel dingen niet en zal ik ze waarschijnlijk ook niet meer gaan doen, vanwege de keuze van zeven jaar geleden. Zo brengt een keuze mogelijkheden, maar sluit ze die ook af.

Waar we meestal niet zoveel ruimte voor nemen is om het uit te houden bij wat pijn doet, verdriet geeft, of gewoonweg het besef dat dingen zo gaan zoals ze zijn gegaan. Een interessant vraag is: Waarom doen we dat eigenlijk niet of zo weinig? Het zou mij niet

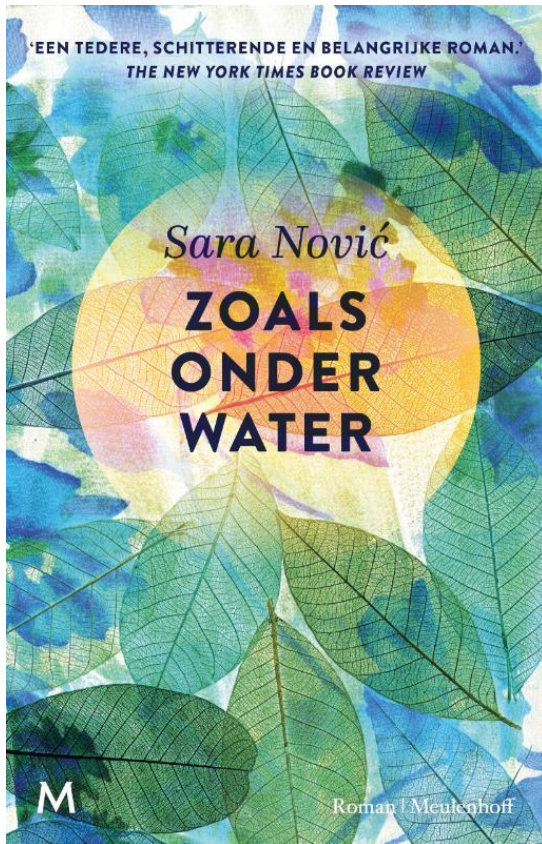
verbazen als dat is omdat we dan beseffen hoe alleen we zijn. Terwijl het werkelijke lijden denk ik eenzaam is... Waarom ben je er niet meer? Lijkt erg op Waarom heb je mij verlaten? En dat gaat dan weer over wegvallen van zekerheden die dus helemaal niet zo zeker blijken. Als Jezus op het zwaarste moment van zijn leven roept: Waarom heb je mij verlaten voelt hij zich niet meer gedragen. We hebben geleerd dat dat God de Vader is, maar dat hoeft niet en zou ik willen verbreden tot dat wat God kan zijn: een dragende kracht, een gevoel van niet alleen zijn terwijl je dat in je verdriet of pijn wel bent, die de ruimte geeft om niet weg te duwen, te ontkennen, maar het er gewoon laat zijn. Dat hoor ik in Psalm 46:

God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in de nood. Daarom vrezen wij niet, al wankelt de aarde en storten de bergen in het diepst van de zee."

Ja, ik liep daar alleen langs de A12 in Zoetermeer, midden in de nacht in de stromende regen. Het voelde alsof dan eindelijk mijn aarde wankelde en de bergen ineens stortten. Dat was zo verschrikkelijk hard nodig en... Dat kon alleen omdat er even geen menselijke arm om mij heen werd geslagen om me zo snel mogelijk bij wat moest komen weg te nemen. Nee, ik moest door en het moest gebeuren, in de veiligheid van de nacht, de regen en het geraas van de snelweg. Ik was daar alleen en toch niet alleen. Laat die ruimte God zijn. Dat is al genoeg. Genoeg om bij dat gevoel te komen waar het op dat moment om moet gaan.

Amen

Boekenclub

In de boekenclubbijeenkomst van 10 januari 2025 bespreken we *Zoals onder water* van Sara Novic. We komen bij elkaar om 14 uur in het Foreestenhuis. Als je je opgeeft bij Jan (jan@domineeberkvens.nl), kun je het boek met korting bij Stumpel halen. Of natuurlijk lezen vanuit de bibliotheek.

'Een buitengewoon boeiende roman over de dovengemeenschap [...] Wie niets weet van deze cultuur zal door Novic's roman verbijsterd, aangedaan en ronduit geschokt zijn.' **VPRO Gids**

'Stokdoof en steengoed' **** **De Limburger**

'Sara Novic toont zich in deze knetterende roman een hartstochtelijke pleitbezorger voor de verhalencultuur in de dovengemeenschap en voor de erkenning van hun gebarentaal.' **Trouw**

In haar roman 'Zoals onder water' vertelt de Amerikaanse Sara Novic, die zelf doof is, op ontroerende wijze hoe dove en slechthorende mensen hun leven ervaren. ***** **Het Nieuwsblad*****

De nieuwe roman van Sara Novic, auteur van

Wie het mooist valt: een warmbloedig verhaal over je weg vinden in de wereld, en de uitdagingen die dat met zich meebrengt als je doof bent.

21-11-2024 Van de voorzitter: **INSCHUIVEN**

Zoals sommigen wel weten, heb ik zo nu en dan de gelegenheid om als gast te logeren in een hofje in het centrum van Amsterdam. Even genieten van de veelkleurigheid van de grote stad. Vooral lange wandelingen maken en de reuring op straat meebelevén vind ik al heerlijk.

En reuring was er dit keer. U heeft ongetwijfeld de gebeurtenissen onlangs gevolgd in de media rondom de voetbalwedstrijd Ajax- Maccabi Tel Aviv. Maar er vlakbij zijn, de helikopters, sirenes en vuurwerk horen en rennende mensen langs m'n raam gaf toch een beklemmende gevoel, wereldnieuws net buiten m'n deur. Dat was de eerste schrik. Vervolgens schrok ik de volgende dagen eigenlijk nog meer van hoe politici en media behoorlijk ongenueanceerd oordelen de wereld instuurden. Zorgvuldig onderzoek hebben we blijkbaar geen tijd meer voor. Resultaat? Meer polarisatie, gekwetste mensen, verdriet, frustratie, moedeloosheid.

Moedeloosheid.....dat ken ik niet zo. Maar nu toch even wel. Dan realiseer ik mij hoe belangrijk onze toekomstplannen zijn. Bij onze visiebijeenkomsten hebben we uitgesproken dat we mooie dingen willen doen voor onze omgeving. Woorden als dialoog, verbinding, inspiratie, vrede en samenwerken worden regelmatig genoemd. In de praktijk betekent dat actief anderen opzoeken, in de samenleving, in de politiek, bij de media, mogelijke partners. Nu dat begint te lukken worden we daar blij van. De NewBees voelen zich welkom in ons huis, gesprekken met Hizmet vrienden en jonge mensen van Join the Project verlopen energiek, er komen steeds meer nieuwe mensen binnen bij bv. 'De wereld zijn wij', het Handwerkcafé, de boekenclub. Kleine theatergroepen met een betekenisvolle boodschap vragen nu naar ons, ipv. van andersom.

Oftewel het wordt druk in het Foreestenhuis. Dat is wat we graag willen! En ja, druk is soms ook best een beetje lastig. Maar is dat erg? Hoort het ook niet bij het streven naar vrede, dialoog, verbinding etc.? Een beetje inschuiven, ons eigen gemak wat opgeven, plaats en tijd geven aan anderen?

Ik kan u geruststellen, het verdriet om alles wat er gebeurt in de wereld is er en dat mag. Maar moedeloos ben ik niet meer, er zijn gelukkig veel mensen om mij heen die ook de schouders er onder willen zetten om weer verder te werken aan meer rechtvaardigheid.

We kunnen niet anders toch? Leida

Wat is geweest

Gearmd weer naar huis na bezoek van het Handwerkcafé aan een moskee en het Doopsgezinde Rijpershofje aan de Rozengracht in Amsterdam.

Handwerkcafé: altijd gezellig , ook gewoon voor een kop koffie . Elke eerste en derde zaterdagochtend van de maand van 10.00 tot 12.00 uur.

Boekenclub Het Foreestenhuis.

Op 29 november **was** de eerste bijeenkomst van de Boekenclub In Het Foreestenhuis. Dit is een boekenclub waar we elke vier tot zes weken een hedendaags boek bespreken onder leiding van Ds. Jan Berkvens. Je leest het boek thuis, tijdens de bijeenkomst gaan we erover in gesprek. De bijeenkomst is in het Foreestenhuis, Grote Oost 43 in Hoorn, van 14.00 tot 15.30 uur. De koffie en thee staan klaar.

Geef je op bij: voorzitter@foreestenhuis.nl Na opgave kan het boek met korting gekocht worden bij Boekhandel Stumpel.

Impressie van zomaar een moderne devotie dag

Deze dag is gereorganiseerd in samenwerking met de ouderen bonden en de vereniging Oud Hoorn in het Octaaf, ontvangt wel een 50-tal deelnemers. Als een duveltje vol devotie uit een doosje komt Geert Groote zelf tevoorschijn in gelijke outfit als zijn geconstrueerde borstbeeld in het moderne devotie museum in Deventer.

Mink de Vries geeft een kleurrijke vertolking van opkomst en verspreiding van de Moderne devotie in een tweetal lezingen: Zijn verhaal en inleiding legt uit waar de MD voor staat, het ontstaan de kenmerken en de verspreiding ervan. De tweede lezing geeft een inkijkje in de klooster en moderne devotie geschiedenis van Hoorn zelf. Dit pad zullen wij later in de middag daadwerkelijk volgen in de stad

Alledaagser kan het niet de 14e -eeuwse moderne devotie beweging gesticht door Geert Groote burgemeesterszoon schepen van Deventer stichtte deze hervormingsbeweging in het stadshart van de Hanzestad Deventer, De Moderne Devotie is zowel een leken als kloosterbeweging met vele vertakkingen en invloeden door heel Nederland. Niet het minst in ons eigen Hoorn. Hoorn ontstaan rond de West-Friese omringdijk. Hoorn betekent hoek.

Oorspronkelijk waren er zeven kloostergemeenschappen in het stadje Hoorn. Deze kloosters waren zelf voorzienend. En allen geïnspireerd door de hervormingsgezinde Moderne devotie. Deze echt van oorsprong enige en unieke Nederlandse vroomheidsbeweging stond voor: eenvoud samenwerking omzien naar elkaar en een verdieping van het christelijk geloof, een vernieuwde verinnerlijking genoemd.

Allen waren hierin gelijk, mannen en vrouwen gelijkwaardig, gemeenschappelijk bezit en gemeenschappelijke besluitvorming. Om ze rechtsstatus te bieden werden de kloosters officieel erkend door de kerk en het aartsbisdom in Utrecht. Aanvankelijk traden vooral arme behoeftige vrouwen die niet meetelden in de samenleving toe. Deze vrouwen hadden geen Latijnse school of ontwikkeling gehad.

Later volgden ook mannen ordes die volgens het ideaal van de Moderne devotie leefden. Hoofd hart en handen waren innig verbonden met elkaar. De moderne devotie richtte zich tegen misstanden in de kerk door een eigen positief alternatief van geloof en gemeenschapszin te bieden. Opvallend is voor mij te horen dat weerstand en vervolging ertegen veelal uitbleven. In feite dus ook een vredesbeweging pur sang.

Onze mooie dag is vol ontmoeting en er is alle ruimte voor vragen en dat werkt, ieder heeft wel een bijdrage, goed geleid door de gespreksleiding. Een rijk voor ziene dis en lunch, voedt onze lege magen waardoor wij er in de middag op los kunnen wandelen. Vier groepen wandelaars vertrekken spoorwegs op klooster wandelpad in de binnenstad van Hoorn.

Onderweg ondersteunen en vermaken wij elkaar met verhalen en ervaringen rond de moderne devotie. In mijn groep wandel ik mee met een door de wol geverfde stadsgids en met onze inleider Minke de Vries die van vertellen en wanten weet over de moderne devotie hij geeft lezingen en presentaties door het hele land en daar blijft het niet bij. Wij kunnen met ideeën komen voor een vervolg van het thema, of het nu woord, gebaar of goede daad is.

Kortom het voor sommigen onder ons saaie imago van de Moderne Devotie gaan wij van ons afschudden met theater en muziek en beeldende kunst van vroeger en nu. Mooi om te horen dat de zuster van het Gemene (is gemeenschappelijke) leven van toen in West-Friesland het centrum waren van het schrijven van kapitalen versierde hoofdletters, nooit geweten.

Ook brengt Mink voor het voetlicht dat de populariteit van de VOC en WIC nu echt tanende is en daarmee een toeristentrekker van Hoorn verdwijnt. De mooie wortels van de Moderne Devotie kloosters en lekenbeweging kunnen dan opgegraven en opnieuw gepresenteerd worden tot op de dag van vandaag.

Tot slot, een schitterende dag, letterlijk en figuurlijk. Bedankt voor de organisatie en medewerking van eenieder hierin. Om het beeldend te zeggen: De stralen van de zon verwarmen en verbinden ons in ontmoeting met elkaar onderweg.

Van Petra Mijnsen 3 oktober 2024

Kerkgebouw Enkhuizen

Het kerkje aan het Venedie in Enkhuizen bestaat uit een drietal onderdelen. We hebben een kerkzaal uit 1892, een consistorie die al voor 1650 bestond en een lesgebouw van ongeveer 1930.

Het geheel is een rijksmonument en is thans eigendom van de stichting "De Hollandse Vermaning". Wij mogen het om niet van de stichting gebruiken.

De kerkzaal heeft een preekstoel, die uit de Hervormde kerk uit Appelteren komt. De preekstoel is van voor 1650 en uniek in Nederland vanwege de afbeeldingen van sirenen.

Dankzij de stichting is het gebouw grondig gerestaureerd en bevat nu een mooie bovenzaal voor kleine vergaderingen voor 20 tot 30 personen.

Beneden is de oude vieze schuur opgeknapt en veranderd in een mooie keuken, waar ook een tafel met stoelen staat. In deze pantry kunnen we na de dienst koffie drinken en er is natuurlijk ook gelegenheid voor klein overleg. Het sanitair is opgeknapt en we hebben nu naast twee toiletten ook een invalide toilet. (foto's voor en na)

Wij kerken elke 2^e en 4^e zondag van de maand, u bent van harte welkom!

Interkerkelijke Werkgroep Apostolaat.

Sinds een paar jaar maak ik deel uit van de Interkerkelijke Werkgroep Apostolaat (WIA). Ik ben daarmee in aanraking gekomen vanuit onze diaconale werkgroep

Wat is de WIA ?

Het is een werkgroep sinds de jaren 80 vanuit de gezamenlijke Christelijke kerken in Hoorn met de bijbel als uitgangspunt vertalend naar de tijd van nu. De Rooms katholieke parochie, de PKN Blokker , Hoorn, Zwaag, de Lutherse gemeente, De Nederlands gereformeerde Kerk, de Doopsgezinde Remonstrantse Gemeente doen hieraan mee.

In 1994 zijn de eerst kerstpakketten uitgedeeld. Destijds 80 ,nu 220 pakketten aan de minima en daklozen in onze stad. Daarnaast zijn er ook Paastasjes en pinksterattenties te verdelen.

In verband met de wet op de privacy is er contact met de gemeente Hoorn. Vanuit de gemeente Hoorn worden cliënten van de sociale dienst geïnformeerd over de pakketten en kunnen zichzelf aanmelden bij de secretaris van de WIA.

Ook is er samenwerking met het straatpastoraat (Tot voor kort met Esther Jeunink) en met de HWK (Hulpverlening Westfrieze Kerken).

De financiering van de pakketten wordt door de gezamenlijke kerken opgebracht en door particuliere giften. De pakketten zijn bescheiden (+/- 25 euro pp). Met een kerstpakkettenbedrijf uit Stompetoren hebben wij een goede samenwerking en is ook deels sponser.

Onze groep met 7 personen vult zelf de pakketten in een loods in Winkel en een 20tal vrijwilligers zorgt vervolgens voor de distributie in Hoorn in de week voor Kerst.

Annette Ludriks

Hallo allemaal,

Een belangrijk bericht voor de nieuwsbrief, website en krantje:

Vanaf 1 januari zullen de diensten beginnen om 10.30!

Groetjes, Leida

Lieve mensen van de Dore-geloofsgemeenschap,

Ik ben ongeveer een jaar geleden naar Uden verhuisd. Ik had geen idee hoe het verder hier zou gaan. En of ik me zou kunnen gaan thuis voelen bij een andere geloofsgemeenschap. Het gaat heel goed met mij. Ik voel me hier precies goed op mijn plek, wat wonen en dagelijkse contacten betreft. Ik heb ook een fijne geloofsgemeenschap gevonden. Dit is belangrijk voor mij, om te kunnen delen met anderen met woorden en daden in geloof, hoop en liefde.

Jullie allemaal wil ik bedanken voor de warmte, inspiratie en vriendelijkheid. Veel succes en wijsheid bij de toekomstplannen!

En hartelijke groeten, Petra Knibbe.

Inflatie in Burundi

De bevolking van dit kleine land ten zuiden van Rwanda en ten oosten van Congo heeft te maken met een enorme inflatie. Dat maakt het leven duur. Vooral mensen met een laag inkomen kunnen daardoor de kosten van het onderwijs voor hun kinderen vaak niet betalen. Het bedrag dat nodig is om onze doelstelling **100 kinderen naar school** te halen ligt nu rond de € 12000, -.

Dat is voor het schooljaar 24/25 gelukt en daar zijn we erg blij mee. Om dat in 25/26 weer mogelijk te maken voeren we op dit moment twee acties: (Actie 2 is Inmiddels voorbij)

1. Onze onvolprezen bonbonactie.

Een leuk cadeaudoosje met 5 overheerlijke bonbons verkopen we voor € 4,00 per stuk
U krijgt 4 doosjes voor €15,-.

Ze worden tegen het eind van het jaar vaak gebruikt als cadeautje om vrijwilligers te bedanken voor hun inzet.
U kunt ze bestellen via 06-26136160 of heijboerton9@gmail.com

Activiteiten 15 december 2024 - maart 2025

Zondag **15 december Kerstkaartenverkoop** door Amnesty International.

Winterwandeling 29 december van 11.00 tot 16.00 uur in de binnenstad van Hoorn. Ons Foreestenhuis is een van de lokaties langs de route. Kaarten voor de winterwandeling zijn te verkrijgen bij de Statendoor.

De **kerkdienst** op **5 januari** begint om 10.30 uur. Vanaf 10.00 uur bent u al van harte welkom voor de nieuwjaarskoffie en het delen van de nieuwjaarswensen!

Boekenclub 10 januari 14.00 uur

Dit keer bespreken we ***Zoals onder water*** van Sarah Novic.

Als je je aanmeldt bij Jan (jan@domineeberkvens.nl) kun je het boek met korting bij Stumpel halen. Of natuurlijk lezen vanuit de bibliotheek.

Op **zaterdag 22 februari** van 10.00 tot 12.30 uur geeft Truus de Boer een workshop 'Geweldloos communiceren'. Aanmelden via info@foreestenhuis.nl.

Vrijdag 7 maart 20.00 uur Sophie Janna

De Westfriese Sophie Janna woonde een tijdje in Schotland en ontdekte daar de traditionele folk. De invloeden van Schotse en Ierse ballades hoor je goed terug in haar eigen nummers.

Met heldere, gevoelige stem en ingetogen getokkel zingt ze troostrijke liedjes die je even doen vergeten waar je bent. In het Foreestenhuis wordt Sophie begeleid door multi-instrumentalist Janos Koolen.

Kerkdiensten in Westerhaven, Achterom 1, Hoorn

Iedere vrijdagmorgen om 9.45 uur is er een oecumenische viering in Westerhaven.

Zusterkring

Elke 2e dinsdag van de maand om 14.00 uur.

Het Handwerkcafé voor Do-Re en Hizmet vrouwen en vriendinnen.

Elke 1e en 3e zaterdagochtend van de maand van 10.00-12.00 uur.

Het Foreestenhuis ontmoet online

Elke 3e woensdag van de maand komen we samen via Zoom om 10.00 uur. Iedereen welkom! Aanmelden via Ds. Jan Berkvens.

Culinaire gespreksgroep

Wij komen elke 3^e woensdagavond bij elkaar. Aanmelden via chrisluursema@gmail.com

De activiteiten vinden plaats in het Foreestenhuis, tenzij anders vermeld. Voor meer informatie kunt u de digitale nieuwsbrief of de website van het Foreestenhuis raadplegen.

ADRESSEN

<p>Kerkgebouw Foreestenhuis Grote Oost 43 1621 BR Hoorn</p> <p>Voor verhuur kerkzaal en/of bijruimten: Peter Zandberg 0229 245 809 06 2944 8630 email: verhuur@foreestenhuis.nl</p>	<p>Predikant:</p> <p>Jan Berkvens Tuinstraat 25C 1015 NX Amsterdam 06 5704 0320 email: jan@domineeberkvens.nl</p>
<p>Kerkenraad, postadres: Foreestenhuis Grote Oost 43, 1621 BR Hoorn Secr: Irène Niemeijer. 0229 235 552 email: secretaris@foreestenhuis.nl Penn.: Chris Luursema. 0229 239 202 06 1092 4278 email: penningmeester@foreestenhuis.nl</p>	<p>Autodienst:</p> <p>Jan van Barreveld, 0228 596 055 06 2364 2466</p>
<p>Pastoraat: De werkgroep pastoraat onderhoudt contacten met de gemeenteleden. Heeft u behoefte aan een gesprek of signaleert u deze behoefte, bel dan Tineke Köhne 0229 217 898 Floor Onnouw 06 2150 8574 email: pastoraat@foreestenhuis.nl</p>	<p>Diaconaat: Voor problemen van individuele materiële aard (financieel of anderszins).</p> <p>Annette Ludriks Leida Veldkamp email: diaconie@foreestenhuis.nl</p>
<p>DORE Redactiesecretariaat: Nelly Kaandorp-Huijser van Reenen Irène Niemeijer Froukje Koopmans email: redactie.dore@foreestenhuis.nl</p>	<p>Ledenadministratie: Kees Dalmeijer 06 5111 2667 email: ledenadmin@foreestenhuis.nl Leden, Vrienden en Belangstellenden ontvangen 'DORE' gratis. Abonnementen EUR 16,00 per jaargang.</p>
<p>Doopsgezinde-Remonstrantse Gemeente Hoorn NL72 INGB 0003 0107 68 KvK 75759535</p> <p>Stichting tot Behoud van het Foreestenhuis NL32 INGB 0008 8667 96</p>	<p>Websites: www.foreestenhuis.nl Kerktuinen: www.inspiratie-tuinen.nl www.doopsgezind.nl www.remonstranten.nl www.raadvankerken.nl</p>

Colofon

'DORE' is een uitgave van de Doopsgezinde-Remonstrantse Gemeente Hoorn.

Kopij voor het volgende blad van **april - juni 2025** moet op **18 maart** binnen zijn bij de redactie.

Bezorging uiterlijk 5 april 2025.

***De redactie wenst u fijne feestdagen en een
voorspoedig nieuwjaar!***